

NÁDASDY 1. felv. 1. szín	ZÁVADA
<p>THÉSEUS</p> <p>Nos, szép Hippolytám, az esküvőnk gyorsan közeledik; négy boldog nap, és itt az újhold. Jaj, de csigalassan fogy el a régi! Csak kínozza vágyam, mint szívós özvegy, aki a vagyont nem adja át az ifjú örökösnek.</p>	<p>THÉSEUS</p> <p>Nos, szép Hippolytám, az esküvőnk gyorsan közeledik; ma este új hold köszönt ránk. Milyen lassan fogyott el a régi! Ráült a vágyra, mint egy szívós özvegy, aki nem adja át a vagyont az ifjú örökösnek.</p>
<p>HIPPOLYTA</p> <p>A négy nap gyorsan éjszakába süllyed, a négy éj álmodozva múlik el; aztán a hold, mint újonnan felajzott színezüst égi íj, köszönti majd menyegzőnk éjjelét.</p>	<p>HIPPOLYTA</p> <p>A nap hamarosan éjszakába fordul, és az a néhány óra, meglátod, úgy múlik majd el, hogy észre sem veszed. Aztán az új hold vékony íve, mint színezüst íj, esküvőnk éjjelét beragyogja.</p>
<p>THÉSEUS</p> <p>Menj, Philostratus, hívd ünnepelni Athén ifjúságát, szólítsd a csintalanság szellemét; a melankóliát kriptába zárd: sápadt alakját ne lássam közöttünk.</p>	<p>THÉSEUS</p> <p>Menj, Zsindely, hívd ünnepelni az athéni fiatalokat! Csábíts a mulatságra mindenkit, akit csak látsz! Nagy felhajtást csapunk! Ébreszd föl az extázis rafinált szellemét; a melankóliára meg zárd rá a kriptát: sápadt képét köztünk meg ne lássam!</p>